

Medicul către Sorin

«Dar' tu ai ȃșu: ce 'mă pasă de sînt străin în lume?

«Cu cei mari eă prin suflet de o potrivă sînt. . . .

«O inimă frumósă nu 'i căt un mare nume?

«Săracul și bogatul nu mergă tot în mormēt?

«Dar' inima de inger, ascunsă 'n sārăcie,

«Este ca diamantul în pulbere 'nglodat,

«Ce lumea în picăore îl calcă, făr' sē 'lă șcie,

«Și 'lă prețueșce numai vėdēndu'lă la bogat.

«Șcii tu ce va sē ȃică, Sorine, sārăcia!

«Ea este mai amară decăt și mórtea chīar;

«Ea degradéză omul . . . . .

«Sārac, tu nu ai parte la neci o fericire.

«Sārac, tu porți pe frunte al ursitórei semn;

«De tine întorc capul făr'de compătimire,

«Toți ómenii de dînșii te socotesc nedemn

«Când nu află în tine un interesă oră-care . . .

«Și cel ce 'ți strînge mânia, dar' fiă-un suflet mare,..

«Făr' interesă, copile, mi te-ar fi ocolit!

«Oră ce iūbire alta, aici la muritoră,

«Afară de iūbirea a tótei omenire,

«Pe lângă cea a țerei se află mai pe josă.»